

Sygn. akt V U 80/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku A. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o rekompensatę z tytułu pracy w szczególnych warunkach

na skutek odwołania A. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 18 grudnia 2017 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Sygn. akt V U 80/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 18 grudnia 2017 r. znak: (...) wnioskodawcy A. D. prawa do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

W uzasadnieniu organ wskazał, że do dnia 1 stycznia 2009 r. wnioskodawca nie udowodnił wymaganego 15- letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stalei w pełnym wymiarze czasu pracy. Na potwierdzenie okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach wnioskodawca nie przedłożył żadnych świadectw potwierdzających wykonywanie takiej pracy. Jednocześnie organ wskazał, że przedłożone przez wnioskodawcę oświadczenia nie mogą stanowić środka dowodowego w postępowaniu przed organem rentowym na potwierdzenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Wnioskodawca odwołał się od przedmiotowej decyzji wnosząc o przyznanie rekompensaty do emerytury.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca podniósł, że fakt wykonywania przez niego pracy w szczególnych warunkach potwierdzą osoby z którymi pracował.

W odpowiedzi organ wniósł o oddalenie odwołania z przyczyn wskazanych w zaskarżonej decyzji.

Jednocześnie organ dodał, że nie zaliczył wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze okresów zatrudnienia: od 1 września 1970 r. do 30 października 1972 r., od 31 października 1972 r. do 20 października 1976 r., od 20 października 1976 r. do 2 września 1982 r. oraz od 15 marca 1983 r. do 31 maja 1990 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy :

Wnioskodawca A. D. urodził się (...), wiek 60 lat ukończył (...)

W latach 1968-1970 wnioskodawca uczęszczał do (...) Szkoły (...)w L.. Po ukończeniu ww. szkoły wnioskodawca uzyskał tytuł zawodowy technika ekonomisty o specjalności ekonomika transportu drogowego.

W okresie od 1 września 1970 r. do 23 października 1972 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) Spółdzielni (...)Oddział w J. na stanowisku referenta ds. produkcji. W ramach ww. zatrudnienia ubezpieczony został skierowany na roczny (1 września 1970 r. – 1 września 1971 r.) wstępny staż pracy.

W okresie od 28 października 1970 r. do 14 października 1972 r. wnioskodawca odbył zasadniczą służbę wojskową.

W okresie od 1 listopada 1972 r. do 20 października 1976 r. A. D. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w J. na stanowisku referenta eksploatacji oraz następnie dyspozytora.

W okresie od 20 października 1976 r. do 6 września 1982 r. ubezpieczony był zatrudniony w Spółdzielni (...) Oddział w J. na stanowisku kolejno dyspozytora oraz kierownika przewozów mleczarskich.

W okresie od 15 marca 1983 r. do 31 maja 1990 r. ubezpieczony zatrudniony był w Spółdzielni (...) w L. Placówka Terenowa w P., na stanowisku kierownika placówki. W ramach ww. stosunku pracy ubezpieczony zatrudniony był najpierw na okres próbny od 15 marca 1983 r. do 29 marca 1983 r. a następnie na okres wstępny od 30 marca 1983 r. do 15 marca 1984 r.

W dniu 7 grudnia 2017 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę z rekompensatą. W rozpoznaniu ww. wniosku organ rentowy wydał skarżona decyzję.

/ bezsporne a nadto akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy, akta osobowe wnioskodawcy/

W okresie zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) Oddział w J. ubezpieczony zajmował się organizacją przewozów w zależności od rodzaju przewożonego towaru do handlu. Jako dyspozytor sprawował nadzór nad kierowcami. Nadto sprawdzał liczbę kierowców, prawidłowość obsadzenia wszystkich pojazdów , a także oceniał ich stan techniczny. Powyższe wykonywał jako pierwszą czynność w danym dniu. Jednocześnie wnioskodawca zajmował się rozliczeniem i nadzorem nad czasem pracy kierowców w tym sprawdzał czy kierowca wyjechał z bazy na trasę. Niezależnie od powyższego ubezpieczony organizował przewozy z wahań kolejowych . Wnioskodawca razem ze spedytorem po przyjeździe wahań kolejowych oglądał stan techniczny wagonów, bo one często były uszkodzone . Gdy stwierdzono uszkodzenie wagonu wnioskodawca sporządzał protokół razem z przedstawicielem kolei. Wnioskodawca w (...) Spółdzielni (...)Oddział w J. pracował co najmniej 8 godzin, ale często pracował ponad ustawowy wymiar czasu pracy .

W okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w J. ubezpieczony koordynował pracę kierowców samochodów ciężarowych a także nadzorował pracę osób zatrudnionych w magazynie. Zlecał trasy dla kierowców samochodów ciężarowych. Wnioskodawca wystawiał zaświadczenia (...) a następnie w oparciu o ten dokument, wystawiał także kierowcom listy przewozowe. Ubezpieczony awizował powroty kierowców tak , aby nie wracali pustym transportem.

Nadto wnioskodawca nadzorował pracę nad rozładunkiem i załadunkiem wagonów w celu terminowego wykonania prac. Czasami towary przewożone były wózkami widłowymi i nie było ludzi do ich przewożenia, wtedy wnioskodawca kierował takim wózkiem, zajmując się rozładunkiem i załadunkiem towarów .

W okresie zatrudnienia w Spółdzielni (...) Zakład (...) w L. Placówka Terenowa w P. ubezpieczony jako kierownik koordynował pracą całego oddziału tj. kierował pracą dyspozytora, pracowników biurowych, kierowców i mechaników. Zamawiał w centrali w L. części do samochodów, organizował transport zastępczy, a gdy samochód był zepsuty - organizował naprawę i czasami jeździł po części. Jeśli kierowca lub konwojent nie mógł pracować to szukał zastępstwa w ich miejsce. Nadto ubezpieczony nadzorował skup mleka . Pracę tę wykonywał także w dni wolne i święta .

W okresie zatrudnienia na stanowisku dyspozytora ubezpieczony pracował na zewnątrz w zmiennych warunkach atmosferycznych. Otrzymywał odzież roboczą zimową - kożuchy, czapy, i rękawice.

Dowód:

- przesłuchanie świadka F. D., e-protokół z dnia 4 kwietnia 2018 r. 00:10:15 i nast. (k.38-38v);
- przesłuchanie świadka J. G., e-protokół z dnia 4 kwietnia 2018 r. 00:20:46 i nast. (k.38v-39);
- przesłuchanie świadka J. K., e-protokół z dnia 4 kwietnia 2018 r. 00:33:31 i nast. (k.39);
- przesłuchanie świadka W. L., e-protokół z dnia 4 kwietnia 2018 r. 00:44:27 i nast. (k.39-39v);
- przesłuchanie świadka S. P., e-protokół z dnia 4 kwietnia 2018 r. 00:55:30 i nast. (k.39v-40);
- wyjaśnienia wnioskodawcy, e-protokół z dnia 4 kwietnia 2018 r. 01:06:34 i nast. (k.40).

Sąd zważył co następuje :

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (t.jedn.: Dz.U. z 2015 r., poz. 965 z późn. zm.), rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma on okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 2).

W myśl art. 23 cyt. ustawy, ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę. Rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 2).

Rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury (a w niniejszej sprawie – prawo do rekompensaty), ustala się na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Rozporządzenie to stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia (§ 1 ust. 1).

Z kolei w myśl § 2 ust. 1 tego rozporządzenia – okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W rozpoznawanej sprawie kwestią sporną było, czy wnioskodawca posiada co najmniej 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach uprawniający go do rekompensaty w myśl cyt. wyżej przepisów ustawy o emeryturach pomostowych.

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszym postępowaniu, w szczególności dowody z zeznań świadków oraz przesłuchania wnioskodawcy - w powiązaniu z dokumentami zawartymi w aktach ubezpieczeniowych wnioskodawcy i w jego aktach osobowych ze spornych okresów zatrudnienia- tj. od 1 września 1970 r. do 30 października 1972 r., od 31 października 1972 r. do 20 października 1976 r., od 20 października 1976 r. do 2 września 1982 r. oraz od 15 marca 1983 r. do 31 maja 1990 r., - nie pozwoliły na uznanie, że wnioskodawca spełnia warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zwrócić bowiem należy uwagę na fakt, że okresy zatrudnienia wskazane przez wnioskodawcę są okresami przypadającymi przed 31 grudnia 2008 r. W związku z powyższym okresy te jako okresy pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze były kwalifikowane na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.).

Sąd w pełni dał wiarę wnioskodawcy, że ten wykonywał pracę w narażeniu na trudne warunki atmosferyczne, ale jednocześnie na uwadze musiał mieć fakt, że tylko prace wymienione w wykazach A i B stanowiącym załącznik do wspomnianego rozporządzenia uprawniają do uzyskania rekompensaty, natomiast prace które wykonywał wnioskodawca tj. prace dyspozytora oraz prace kierownika zakładów polegające na koordynowaniu i organizowaniu pracy, nie są pracami wymienionymi ani w dziale transportu, ani w dziale prace różne, ani w dziale produkcja rolno-spożywcza. W punkcie 24 działu prace różne wskazano wprawdzie, że za pracę w szczególnych warunkach należy uznać pracę polegającą na kontroli międzyoperacyjnej, kontroli jakości i usług oraz dozorce inżynieryjno-technicznym na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Jednakże prace wnioskodawcy nie są w ocenie Sądu pracami na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace w warunkach szczególnych, albowiem w takich warunkach musiałby pracować także wnioskodawca. Za przykład prac na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace w warunkach szczególnych, należałoby wskazać prace wykonywane np. w kopalni pod ziemią, w hucie czy w zakładzie produkcyjnym. W takich miejscach osoba nadzorująca jest stale narażona na te same czynniki ryzyka oraz zagrożenia co pracownicy wykonujący pracę w szczególnych warunkach.

Reasumując - na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.- Sąd oddalił odwołanie , gdyż nie znalazł podstaw do ich uwzględnienia z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu .